

Klima, Corona og lighed

Opfordring til regeringen

2020 blev præget af to overordnede globale udfordringer. En der påtrængende krævede umiddelbar handling, og en anden der krævede ligeså påtrængende men mere langsigtede løsninger. Tilsammen afslørede de, at verden er skruet noget anderledes sammen, end de fleste af os gik og troede.

For mange af os kom det som en kæmpeoverraskelse at se, hvordan regeringen i sin mobilisering overfor Coronaudfordringen kunne trylle milliard efter milliard op af Statskassen i snesevis den ene efter den anden til hjælpepakker til det ene eller andet betrængte område. Dette i vild kontrast til de besværligheder vi tidligere er blevet mødt med, blot der skulle stampes 100 millioner frem til naturgenopretning og beskyttelse. – Selvom vi længe har vidst, at svin har større købekraft end sommerfugle, kom det alligevel som en overraskelse, at statskassen var **så** dyb. - Men det skal huskes ved de kommende klimaforhandlinger.

Denne erkendelse blev yderligere sat i relief, da det i forbindelse med Klimarådets årsrapport kom frem, hvor billigt det i virkeligheden vil være at gøre noget ved den igangværende klimaforandring. De samlede udgifter skal jo ikke, i samme grad som ved bekæmpelse af Coronaen, falde nu og her men derimod betales over en længere årrække. Det kan være som beskedent forhøjede afgifter, let opstrammede standarder for byggeri, bestemmelser om det offentliges indkøb og lignende stilfærdige tiltag.

Det er ændringer der næppe vil kunne mærkes på det korte sigt, men hvor det afgørende på det lange sigt er, at det sker. Dvs. at de indføres og dermed kan begynde at virke. Flere forsøg på at beregne, hvad de samlede langsigtede omkostninger vil være, viser, at der er tale om pebernødder, i stil med at væksten i 2050 kun vil være på 3%, hvor den kunne have været på 5%.

En anden afsløring, som Coronaen har medført, er, at vores folkestyre er bedre end sit rygte. Selvom man skal være sig for at være alt for naiv, er det vel i orden at hæfte sig ved, at partierne i Folketinget under coronakrisen og forud for den i klimapolitikken efter valget i 2019, har samarbejdet mere, end vi var blevet vant til under de forudgående valgperioder. Det vi så både omkring vedtagelsen af Klimaloven og i det store og hele omkring håndtering af Coronakrisen må meget gerne fortsætte, selvom det i skrivende stund mere ligner en fælles afmontering af ambitioner end det modsatte.

En tredje afsløring har det været at se hvor meget globaliseringen har grebet om sig. Vi vidste godt, at koncentrationen af kuldioxid ikke kender til landegrænser. Den afbrænding af kul, der sker i Australien og Kina, er ligeså skadelig for fremtidens klima, som den der sker i Danmark. Men at vi også i den grad er i lommen på ikke bare kineserne men også brasilianerne og alle andre, når det kommer til spredning og bekæmpelse af Covid-19, er nu afsløret. – Det eksponerer uligheden i Verden og dermed også nødvendigheden af at gøre noget ved den.

Med venlig hilsen
Klimapåmindelsen